

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyně Mgr. Sylvie Šiškeové v právní věci žalobce: **Mgr. V. D.**, zastoupený JUDr. Martinem Sládkem, advokátem, sídlem Lazarská 1719/5, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, sídlem Vyšehradská 424/16, Praha 2, týkající se žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. června 2019 č. j. 6 A 35/2019 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalovaného **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích o žádosti žalobce podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Jelikož žalovaný po podání žaloby vydal rozhodnutí, vzal žalobce žalobu zpět. Městský soud proto usnesením označeným v návěti řízení o žalobě zastavil a vzhledem k tomu, že žalobce vzal žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného, uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

[2] Žalovaný (dále též „stěžovatel“) podal proti usnesení městského soudu včas kasační stížnost. Namítal, že městský soud dostatečně neposoudil, zda jsou splněny všechny podmínky řízení. Jelikož měla být žaloba dle názoru žalovaného odmítnuta jako nepřípustná, neměla být žalobci přiznána náhrada nákladů řízení.

[3] Podle § 46 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), který se v řízení o kasační stížnosti aplikuje na základě § 120 s. ř. s., *soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou*. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. března 2020

č. j. 9 Afs 271/2018 - 52 je žalovaný správní orgán osobou zjevně neoprávněnou k podání kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zastavení řízení podle § 47 písm. a) s. ř. s., neboť taková kasační stížnost je tzv. subjektivně nepřipustná (v podrobnostech viz citované usnesení rozšířeného senátu).

[4] V projednávané věci městský soud zastavil řízení proto, že žalobce vzal žalobu zpět, tedy podle § 47 písm. a) s. ř. s. Žalovaný je osobou zjevně neoprávněnou k podání kasační stížnosti proti takovému usnesení, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle výše citovaných ustanovení soudního řádu správního odmítl.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. května 2020

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu